

[Boligministeren]

gen ikke har kunnet forsikres mod svamp som følge af bygningens tilstand.

Boligministeriet tog allerede i den nævnte redegørelse af 12. januar 1978 afstand fra, at der skulle kunne gøres erstatningsansvar gældende over for staten. Det er fortsat ministeriets opfattelse, at hverken brandkravenes indhold eller det af ministeriet udsendte orienterende materiale kan give grundlag for erstatningsansvar.

Spm. nr. 1418

Til *indenrigsministeren* (21/8 81) af:

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

»Efter at det i dagspressen er oplyst, at nu ca. 30 kommuner tvinges af skatteloven til at hæve grundskyldpromillen til 10, når blot én borger rammer skatteloftet på 66½, bedes ministeren oplyse, hvorledes han stiller sig til et bortfald af denne bestemmelse eller en nedsættelse af 10 promille-kravet.

Begrundelse

For at neutralisere fradragsrettens aftrapning for ejendomsskatterne har flere kommuner udtrykt ønske om at nedsætte grundskyldpromillen. Dette forhindres de i stigen- de omfang i.

Besvarelse (1/9 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Ifølge den kommunale ejendomsskattelovs § 2, stk. 2, skal en kommunes grundskyldpromille udgøre mindst 10, når mindst en af dens skatteydere ved den senest foretagne slutligning er blevet ramt af det såkaldte »skatteloft« og derfor har fået nedsættelse af indkomstskatten til staten i medfør af udskrivningslovens § 3. Forpligtelsen til at holde en grundskyldpromille på mindst 10 bortfalder imidlertid, hvis kommunen er i stand til at nedsætte sin udskrivningsprocent for det kommende år til et niveau, hvorved det undgås, at nogen af skatteyderne i kommunen rammer skatteloftet.

Begrundelsen for reglen, der i sin tid blev indført som et led i det politiske forlig om skatteloftet, var, at man fandt det mindre rimeligt, at en kommune skal kunne tillade sig at holde sin grundbeskatning på et lavt niveau samtidig med, at den udskriver ind-

komstskat med en så høj procent, at der kan blive tale om, at staten skal træde til med en lempelse af indkomstskatten for en eller flere af kommunens skatteydere.

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen for skatteåret 1981 kun havde reel betydning for én kommune, som måtte forhøje sin grundskyldpromille fra 8 til 10. For så vidt angår skatteåret 1982 kan der højst blive tale om, at 28 kommuner bliver omfattet af bestemmelsen med den virkning, at de skal holde en grundskyldpromille på mindst 10. Dette er dog ikke ensbetydende med, at grundskyldpromillen skal forhøjes i alle 28 kommuner, idet promillen allerede i 20 af disse i forvejen ligger på 10 eller derover. Med hensyn til de resterende 8 kommuner kan det i øvrigt ikke udelukkes, at én eller flere vil være i stand til at nedsætte udskrivningsprocenten for skatteåret 1982, således at det alligevel ikke bliver nødvendigt at hæve grundskyldpromillen i disse kommuner.

Når resultaterne af den nye vurdering foreligger, og når der foreligger oplysninger om størrelsen af grundskyldpromille og udskrivningsprocent, vil regeringen på dette nye grundlag overveje, om der måtte være behov for ændringer af de gældende regler på det pågældende område.

Spm. nr. 1419

Til *socialministeren* (21/8 81) af:

Ninna Pedersen (FP):

»Hvilke sanktioner kan ministeren anvende over for en kommune, hvis det viser sig, at der søges refusion for et beløb i henhold til bistandslovens § 74 om betaling til daghjem og dagcentre, når det visiterede antal personer kun vedrører en del af det samlede anmeldte refusionsbeløb?«

Begrundelse

Der henvises til regnskabet fra dagplejecentret Byparken i Svendborg.

Besvarelse (3/9 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det påhviler den kommunale revision at påse, at regnskaberne for dagplejecentret Byparken, hvortil der henvises i begrundelsen for spørgsmålet, er underkastet betryggende